

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

נדה-בנות כותים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
רגל היה וטומאת עם הארץ ברגל - כטהרה שוינהו רבנן, דכתיב (שופטים כ') ויאסף כל איש ישראל אל העיר כאיש אחד חברים הכתוב עשאן כולן חברים.	אלא אמר רבא:											!	◇	לד:		
דם עובדת כוכבים ודם טהרה של מצורעת, ב"ש מטשרים	[ב"ש]												◆	מ	לד:	
כרוקה וכמימי רגליה.	[בית הלל]												◆	מ	לד:	
דם היולדת שלא טבלה, ב"ש אומרים: כרוקה וכמימי רגליה	[ב"ש]												◆	מ	לד:	
מטמא לה ויבש.	[בית הלל]												◆	מ	לד:	
ומודים ביולדת בזוב - שהיא מטמאה לה ויבש.	[ב"ש וב"ה]												◆	מ	לד:	
ולית להו לב"ש (ויקרא ט"ו) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש כי יהיה זב - בני ישראל מטמאין בזיבה - ואין העובדי כוכבים מטמאין בזיבה, אבל גזרו עליהן שיהו כזבין לכל דבריהם													■	ג	לד:	
היכי לעביד? ליטמא לה ויבש - עשיתו כשל תורה, ליטמי לה ולא ליטמי יבש - חלקת בשל תורה.	אמרי לך ב"ש:												!	◇	לד:	
אי הכי - רוקה ומימי רגליה נמי													ז		לד:	
כיון דעבידין היכרא בדמה - מידע ידיע דרוקה ומימי רגליה דרבנן.													!	◇	לד:	
ולעביד היכרא ברוקה ומימי רגליה, ולטמוי לדמה													ז		לד:	
רוקה ומימי רגליה דשכיחי - גזרו בהו רבנן, דמה דלא שכיחא - לא גזרו ביה רבנן.													!	◇	לד:	
זובו טמא - אפילו לב"ש, קרוי טהור - אפילו לב"ה. זובו טמא אפילו לב"ש - דהא איכא למעבד היכרא בקרוי, קרוי טהור אפי' לב"ה - עבוד ביה רבנן היכרא, כי היכי דלא לשרוף עליה תרומה וקדשים.	רבא:													◆	לד:	
ולעביד היכרא בזובו ולטמוי לקרוי														ז	לד:	
זובו דלא תלי במעשה - גזרו ביה רבנן, קרוי דתלי במעשה - לא גזרו ביה רבנן.														!	◇	לד:
לימא מסייע ליה: עובדת כוכבים שפלתה שכבת זרע מישראל - טמאה, ובת ישראל שפלתה שכבת זרע מן העובד כוכבי - טהורה.													■	■	לד:	
מאי לאו טהורה גמורה?														■	לד:	
לא, טהורה - מדאורייתא, טמאה - מדרבנן.													ז		לד:	
נמצאת אומר: שכבת זרע של ישראל - טמאה בכל מקום, ואפי' במעי עובדת כוכבים, ושל עובד כוכבים - טהור' בכל מקום ואפי' במעי ישראלית, חוץ ממי רגלים שבה.	ת"ש:													◆	לד:	
וכי תימא ה"נ טהור' - מדאורייתא, אבל טמאה מדרבנן													ז		לד:	
אטו מי רגליה מדאורייתא מי מטמאו?													!		לד:	
אלא ש"מ: טהורה אפילו מדרבנן, ש"מ.														◆	לד:	
שכבת זרע של ישראל - טמאה בכ"מ, אפי' במעי עובדת כוכבים	אמר מר:													◆	לד:	
תפשוט דבעי רב פפא														ז	לד:	
שכבת זרע של ישראל במעי עובדת כוכבים מהו	דבעי רב פפא:												^	ז	לד:	
בתוך ג' - לא קמביעיא ליה לרב פפא, כי קמביעיא ליה - לאחר ג' מאי? ישראל דדייגי במצות - חביל גופייהו ומסריח, עובדי כוכבים דלא דייגי במצות - לא חביל גופייהו ולא מסריח, או דילמא: כיון דאכלי שקצים ורמשים חביל גופייהו, ומסריח?													^	!	לד:	
תיקו.														■	לד:	
דם טהרה של מצורעת ב"ש כו':														■	לד:	
מאי טעמא דב"ה?														ז	לד:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

נדה-בנות כותים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לזכר - לרבות מצורע למעינותיו, ולנקבה - לרבות מצורעת למעינותיה. מאי מעינותיה? אילימא שאר מעינותיה - מזכר נפקא, אלא לדמה - לטמא דם טהרה שלה.	ר' יצחק:											!	◇	לד:
וב"ש												⚡		לד:
נקבה מזכר לא אתיא, דאיכא למיפרך: מה לזכר - שכן טעון פריעה ופרימה, ואסור בתשמיש המטה, תאמר בנקבה - דלא.	[ב"ש]											!	◇	לד:
וב"ה												⚡		לד:
לכתוב רחמנא בנקבה ולא בעי זכר, ואנא אמינא - ומה נקבה שאינה טעונה פריעה ופרימה, ואינה אסורה בתשמיש המטה - רבי רחמנא מעינותיה, זכר לא כ"ש? אם אינו ענין לזכר - תנהו ענין לנקבה, ואם אינו ענין למעינותיה - תנהו ענין לדמה, לטמא דם טהרה שלה.	[ב"ה]											!	◇	לד:
וב"ש												⚡		לד:
זכר מנקבה לא אתיא, דאיכא למיפרך מה לנקבה - שכן מטמאה מאונס, תאמר בזכר דלא.	[ב"ש]											!	◇	לד:
וב"ה												⚡		לד:
קיימי במצורע ופרכי מילי דזב?	[ב"ה]											!	◇	לד:
וב"ש												⚡		לד:
שום טומאה פרכי.	[ב"ש]											!	◇	לד:
ואיבעית אימא, אמרי לך ב"ש: האי לזכר מיבעי ליה לזכר - כל שהוא זכר, (האי) בין גדול בין קטן.	[ב"ש]											!	◇	לד:
ובית הלל												⚡		לד:
נפקא להו מזאת תורת הזב - בין גדול בין קטן.	[ב"ה]											!	◇	לד:
ראייה ראשונה של זב קטן, מהו שתטמא במגע? (ויקרא טו) זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע אמר רחמנא, כל ששכבת זרע שלו מטמא - ראייה ראשונה שלו מטמאה, והאי - כיון דשכבת זרע שלו לא מטמאה - ראייה ראשונה נמי לא תטמא, או דילמא: כיון דאילו איהו חזי תרתי - מצטרפא, מטמא?	רב יוסף, כי פשיט רבי שמעון בן לקיש בזב, בעי הכי:											■	◇	לד:
זאת תורת הזב - בין גדול בין קטן, מה גדול - ראייה ראשונה שלו מטמא, אף קטן - ראייה ראשונה נמי מטמא.	רבא: ת"ש:											!	◇	לד:
ראייה ראשונה של מצורע מהו שתטמא במשא? מקום זיבה מעין הוא - ומטמא, או דילמא לאו מעין הוא?	בעי רב יוסף:											^	◇	לד:
(ויקרא טו) זובו טמא הוא - לימד על הזוב שהוא טמא.	רבא: ת"ש:											■	!	לד:
במאי?												^	!	לד:
אילימא בזב גרידא												!	!	לד: